

Heesselt

Aan het eind van de tuin
Verbinden de groene
Uiterwaarden
Mij met de Waal
Waar in de verte
Schepen voorbijgaan
In stille files

Voor mij wiegen rietpluimen
Rustgevend heen en weer
De bladeren van de bessenstruiken
Ritselen knisperend
Ze fluisteren in de wind
Achter mij staan langs de dijk
De populieren
Stram maar toch soepel
Zij zien al jaren alles

De oude wilg in de tuin
Laat zien wat hij heeft meegemaakt
Zijn bast is geschonden
Hij heeft drie stammen
Waarvan er een is afgehakt
Toch is hij groen
En sterk
Hij is goed zoals hij is

Een groep ganzen vliegt over
Goed georganiseerd en
Druk in gesprek
Ze zien me vast zitten
Daar beneden in de tuin
Zouden ze denken
Dat ik eenzaam ben
Zo zonder soortgenoten?
No problem folks
Ik ben gelukkig
Zo aan de Waal

De zon schijnt rustig
Op het groene gras
Dat soms even glinstert
In de wind
Nog even en de zon gaat onder
Daarna overheerst het duister
In de uiterwaarden
Maar morgen zijn ze weer groen.